

VICENT FERRER PREDICA

Als meus familiars
Arzo-Monferrer, cognoms que
enllaçen devoció vicentina.

Ribesalbes queda situat junt al Mijares, mig retrepat entre unes llomes, envoltat mol suau per unes montanyes, que seguint ondulaes la línia del riu es lloc presiós e industrial.

Industrial dic, cosa jocant tractanse de uns parajes bells, amables, més propicis pera no dedicarse al esforç en serie, més tenint un cel net i pur ya que es tracta de terreny jermà —estribacions de Onda en la jermana Castelló de la Plana— queda cubert així com per boires momentànes produïdes per les grans fumeraes espeses, molt negres, que asovint creua el lloc, producte dels forns de ceràmica.

Fa mol de temps que vaig recurrent estes volgudes terres de parla valenciana, i si asò no fora prou senyal de afecte, es la actual presència del nostre Sant que si corregué aquestes contornaes, la devoció es desbordà aplegant a caserios i poblets a vegaes mol lluntans de son pas.

Açí en el estiu passat, aprofitant instants del mig dia reblits de sol i solençiosos quant després del dinar se descansa un poc, e vist entre el suau olor del incens propi del lloc, la església parroquial.

Si sempre es motivació de nous reencuentros el tornar a vore lo conegut en altres ocasions es grandíssim el goig de poder comprovar el resurgir allò que casi no coneixiem que esmortit de moment quedava, mes que sempre providencial fet, fa descórrer pera tornar a rebrillejar esplendors.

La bòveda de aquesta església conserva en mol bona condició, secular pintura al fresc. Es de la centúria XVIII i extasiat contemple com apareixen entre un foc de foscúria alguns espais de ella, tots estos Sants veneradíssims en la ciutat... allí els màrtirs oscenses, diaca els dos, Llorenç i Viçent, altres ya perdentse en els espais celestials Sta. Catalina, Sta. Agueda, quisà Sta. Llúcia, al altre costat potser també S. Tomàs de Villnueva, S. Domenec de Guzman...

I así, casi en lo primer terme entrat en anys, algo envellit, sentat sobre els nuvols en la destra dirigida com sempre al cel, vestit ab lo blanch i negre habit dominicà Fray Vicent Ferrer.

Es molt característica i especial la interpretació aquesta.

Sentat i dirigint la mirada cap a baix, cap a terra, cap als que a les seues plantes queden embobats oint-lo, oint-lo...

Si moltes vegades e vist la imatge de aquest nostre Sant enjamai com la present forma i actitud.

Es doncs, mol especial i humana, i amant, la dispoçió cap a nosaltros els que allí baix quedem oint-lo, venerat-lo, fent ya nostres les seues paraules i lliçons de vida futura.

Si Déu vol, tornaré altra vegada a recórrer estos llocs i de nou tornaré agenollat a vorel i creure oir la seua paraula espaiosa, suau, amant, dirigida a aquestos clars i honrats veïns del poble i redolà aplegats açí pera admirar algú dels seus sensacionals miracles...